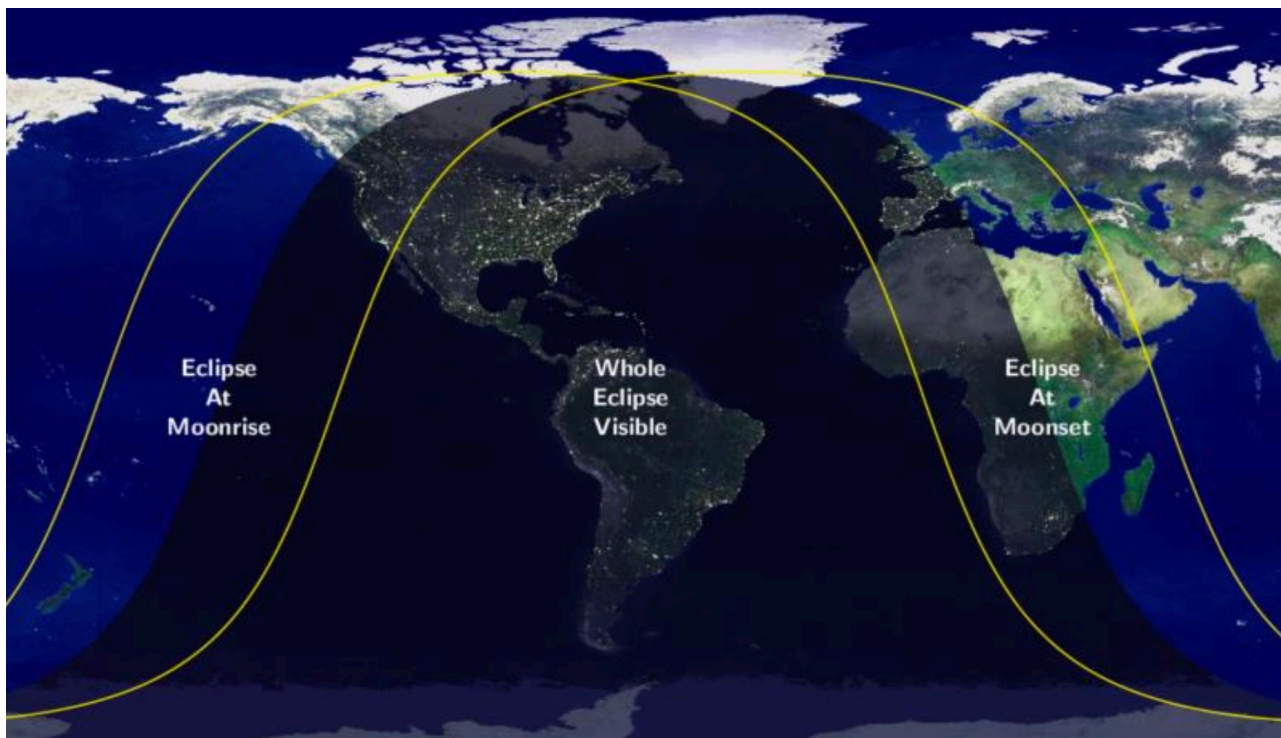

Totale maansverduistering 15/16 mei 2022 Super bloedmaan en Dementenster confronteren Wereld Karma

Een totale maansverduistering vindt plaats in de nacht van 15 op 16 mei. De Volle maan zal in de sterren van Weegschaal 180° tegenover de zon staan die net de sterren van Stier binnengaat. Zoals de titel van dit artikel suggereert, zijn er enkele significante elementen in deze eclips die ons kunnen helpen deze beter te begrijpen vanuit een spiritueel wetenschappelijk perspectief. Het betreft de maan in de sterren van Weegschaal; de zon in lijn met de ster Algol, het voorhoofd van Medusa in het sterrenbeeld Perseus, boven Stier; en zon en maan zullen een T-vierkant relatie vormen met de planeet Saturnus die nog in de sterren van Steenbok staat. Deze creëren een kosmisch beeld op één moment in de tijd als een gebaar, een woord, een uitdaging van het sterrenrijk aan de mensheid met betekenis. Hoe kunnen wij deze betekenis begrijpen en vanuit onze geestelijke activiteit tegemoet treden? Laten we eerst eens duidelijk astronomisch naar deze specifieke eclips kijken.

De kaart hierboven toont de zichtbaarheid in Amerika, Europa en Afrika. Het is de tweede eclips van twee eclipsen in dit eclipsseizoen. De eerste was een gedeeltelijke zonsverduistering op 30 april in de sterren van Ram die alleen zichtbaar was op het zuidelijkste puntje van Zuid-Amerika en Antarctica. Er zal nog een maansverduistering zijn in november en een gedeeltelijke zonsverduistering in oktober, die behoren tot het andere eclips-"seizoen" of reeks van 2022. In totaal brengt 2022 vier eclipsen - twee totale maansverduisteringen en twee gedeeltelijke zonsverduisteringen. Een zonsverduistering gebeurt bij nieuwe maan, terwijl een maansverduistering bij volle maan gebeurt.

Deze eclips is een centrale totale eclips, wat betekent dat de maan in het midden door de as van de donkere schaduw van de aarde gaat. Het gebeurt ook wanneer de maan bijna in zijn Perigeum is, op slechts ongeveer 1,5 graden afstand, dat is dat punt van de elliptische baan van de maan dat het dichtst bij de aarde is. Dit betekent dat hij relatief groot aan de hemel zal verschijnen als een supermaan. Hij zal ook een roodachtige tint hebben, een bloedmaan genoemd, vanwege het gebroken licht van de atmosfeer van de aarde dat een roodachtige gloed zal werpen. De totale eclips op 16 mei zal een super bloedmaan eclips zijn.

Hieronder staat de timing van deze eclips voor degenen die hem willen waarnemen. Om de exacte timing van de eclips op uw locatie te vinden,

Penumbrale eclips begint om 1:32 universele tijd op 16 mei (9:32 p.m. EDT op 15 mei).

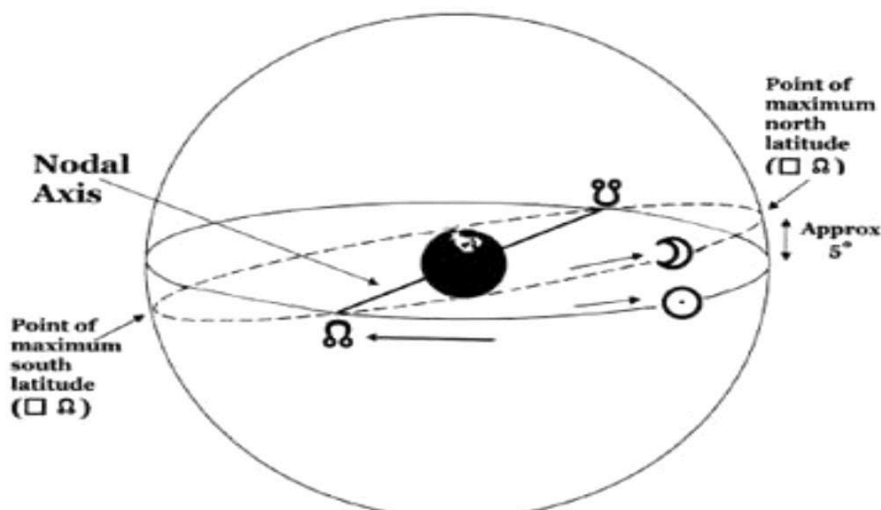
Gedeeltelijke eclips begint om 2:27 universele tijd op 16 mei (10:27 p.m. EDT op 15 mei).

Totaliteit begint (maan verzwolgen in de schaduw van de aarde) begint om 3:29 universele tijd op 16 mei (11:29 p.m. EDT op 15 mei).

De maximale verduistering is om 4:12 universele tijd op 16 mei (12:12 a.m. EDT).

Duur van de totaliteit: Ongeveer 85 minuten. (Zie voetnoot 1 op pag 3)

Hoe ontstaat een maansverduistering? Een maansverduistering is een verduistering van de maan door de aarde, zodat de aarde het licht van de zon op de maan tegenhoudt en haar schaduw over de maan werpt. Een zonsverduistering, bij nieuwe maan, is de maan die recht tussen de aarde en de zon staat, waardoor het licht van de zon niet op de aarde schijnt. Natuurlijk gebeuren verduisteringen niet bij elke nieuwe maan of volle maan. Er moet een speciale kosmische relatie zijn wil de aarde (of de maan) zo recht op één lijn staan om haar schaduw te werpen. Wij weten dat de zon blijkbaar langs een bepaalde baan op de achtergrond van de dierenriem beweegt, die het eclipticavlak wordt genoemd. (Eigenlijk zijn wij het die bewegen en dit vlak is de baan van de aarde om de zon). De maan heeft ook een baan die niet direct langs hetzelfde vlak loopt, maar ongeveer 5° helt ten opzichte van het eclipticavlak. Dus, meestal gebeurt een nieuwe of volle maan ergens langs deze helling boven of onder het eclipticavlak, wat betekent dat ze niet in een directe lijn staan om een occultatie of verduistering te veroorzaken, dus wordt het licht niet geblokkeerd. Soms echter komen de zon en de maan op één lijn (conjunct of tegengesteld) op het punt waar de baan van de maan en het pad van de zon elkaar kruisen. Dan liggen ze op hetzelfde vlak met elkaar en dus vindt de occultatie plaats waar één planeet het licht blokkeert. Deze snijpunten van het baanvlak van de maan en het baanvlak van de zon worden de maansknopen genoemd. In de astroföie hebben deze knopen een diepe spirituele betekenis omdat zij portalen of doorgangen zijn die rechtstreeks tussen de maansfeer en de zonne-/kosmische sfeer liggen waardoor zonnekrachten of kosmische krachten naar de aarde kunnen stromen die als het ware ongefilterd zijn door de maansfeer. Dit geldt ook voor andere planeten en zelfs sterrenkrachten waardoor deze knooppunten een open deur bieden. Dit is een deel van wat ten grondslag ligt aan de betekenis van de terugkeer van de maansknopen (d.w.z. wanneer de maansknopen terugkeren naar de plaats van iemands geboorte) die plaatsvindt rond het 18e levensjaar (evenals de terugkeer van de tegenovergestelde maansknopen rond het 9e levensjaar), waarvan we weten dat deze zich manifesteert in de ziel/spirituele ontwikkeling van de menselijke biografie. Deze maansknopen lopen in omgekeerde richting langs de dierenriem en maken een volledige omwenteling in 18,6 jaar.

Dit brengt ons bij de Saros-cyclus¹, die reeds in de Chaldeeuwse tijd bekend was en waarmee al in die tijd al werd gewerkt. Zoals men zich kan voorstellen, werd een verduistering gezien als een sterk voorteken van de goden, dus werden zij al gevolgd en berekend toen men begon met het volgen van sterrenpatronen. Een Saros-cyclus is een periode van ongeveer 18 jaar en 11 dagen tussen bepaalde verduisteringen, gerelateerd aan de beweging van de maansknopen. Wanneer twee verduisteringen door één Saros-cyclus worden gescheiden, hebben zij een zeer vergelijkbare geometrie. Zij doen zich voor op dezelfde maansknoop, op ongeveer dezelfde afstand van de aarde en in dezelfde tijd van het jaar. Deze Saros-cycli kunnen worden ingedeeld in "families" die een Saros-Serie worden genoemd. Een Sarosserie duurt 12 tot 15 eeuwen met 70 of meer maansverduisteringen. We kunnen dus zien hoe een Serie een biografie en levenscyclus heeft, een geboorte en dood waartussen het een regelmatige beweging en patroon op de aarde creëert van de ene pool naar de tegenoverliggende verschuift. Een diepere studie van deze Saros-perioden en Series kan dit patroon bijna onthullen als de biografie van een eclipswezen of -entiteit die in zijn biografie zijn leven rond de aardbol weeft of wandelt van pool tot pool. De maans- en zonsverduisteringspatronen zijn verschillend. Deze specifieke maansverduistering behoort tot de serie of entiteit Saros 131. Hij werd "geboren" op 10 mei 1427 als een penumbrale eclips nabij de zuidelijke rand van de penumbra en zal "sterven" als een penumbrale eclips nabij de noordelijke rand van de penumbra op 7 juli 2707. Zijn levensduur of totale duur is 1280 jaar. Deze eclips is nummer 34 van 72 in zijn biografie. Je zou dus kunnen zeggen dat hij volgroeid is als je de biogenetische wetten van ontwikkeling volgt waarin kleinere cycli worden weerspiegeld in grotere tijdscycli. Het menselijke levensspanne archetype van 72 jaar waarin de leeftijd van 35 jaar de geboorte van volwassenheid als bewustzijnsziel aankondigt is misschien verwant aan de Saros Serie van 70-72 eclipsen waarbij deze eclips het 34ste "jaar" van zijn biografie markeert. Enkele recente data van haar verschijningen waren in april/mei van 1986 en 2004 en zal doorgaan in mei/juni van 2040 en 2058. Zoals u kunt zien, herhaalt de reeks zich ongeveer elke 18 jaar, maar telkens een beetje naar voren in de kalender. De levenscyclus gaat van een penumbrale eclips, naar een gedeeltelijke eclips naar een totale eclips die verscheidene cycli duurt en dan op oudere leeftijd weer begint te vervagen, terug naar een gedeeltelijke eclips en dan naar een penumbrale eclips. De volledige "volwassenheid" van totale verduisteringen in deze reeks strekt zich uit van 1950 tot 2220 met 15 totale verduisteringen elk ongeveer 18 jaar uit elkaar. Hier kunnen we dus een glimp opvangen van de macro kosmische ritmen waarin wij op aarde deelnemen aan de vele eclips-entiteiten en hun patronen die zich voortdurend om ons heen voortbewegen. Het kan ons ook onthullen hoe beperkt ons bewustzijn is in het diepgaand begrijpen van deze eclipsen en hun leven door de eeuwen heen. Maar misschien geeft Rudolf Steiner's beschrijving van de verduisteringen als "veiligheidskleppen" in de kosmos, waardoor duistere of kwade krachten ofwel aan de aarde kunnen ontsnappen en naar buiten kunnen stromen om in evenwicht gebracht en geabsorbeerd te worden door het zonnegebied, of waardoor kwade donkere impulsen vanuit de maansfeer naar de aarde kunnen stromen, ons een idee van deze steeds bewegende verduisteringen rond onze aardbol in verschillende verduisteringsentiteiten.

Voordat we verder ingaan op het spirituele perspectief en begrip van deze eclips, moeten we ook kijken naar de betekenis van de maansknopen. Er zijn twee maansknopen die recht tegenover elkaar staan. De maansknoop die van het zuiden naar het noorden van de baan van de aarde of het eclipticavlak loopt wordt de klimmende of noordelijke knoop genoemd, en de knoop die van het noorden naar het zuiden loopt wordt de dalende of zuidelijke knoop genoemd. Deze hebben elk verschillende spirituele kwaliteiten. In vroegere tijden werden de Knopen gezien als de kop (noordknoop) en de staart (zuidknoop) van de Draak. Deze eclips zal plaatsvinden in de dalende/zuidelijke maansknoop, Cauda Draconis-de staart van de draak die nu in de sterren van

¹ [Klik hier](#) voor uitleg over de Saros- cyclus en zonsverduisteringen op wikipedia
[Klik hier](#) voor maansverduisteringen 2021-2030 bij Nasa. Klik daar op 2022 May 16 voor de beschreven verduistering en bij 131 voor een overzicht van alle 72 verduisteringen. Bij 34 die van 16 mei.

Weegschaal staat.

Het beeld van de Draak komt natuurlijk veel voor in vele mythologieën. In de vroege Indiase mythologie en astrologie, in een mythisch verhaal vervat in oude Sanskriet teksten, worden de maansknopen afgebeeld als de afgehakte kop en staart van een grote draak, respectievelijk Rahu en Ketu genaamd. Deze associatie van de maansknopen met de draak werd voortgezet in de middeleeuwse astrologie en in de moderne astrologie, die de knopen verbindt met karma en vorige levens: de dalende knoop meer met ongetransformeerd karma uit het verleden dat uitdagingen vormt en de stijgende knoop met dat wat ontwikkeld moet worden als toekomstig potentieel van de evolutie van de geest uit het getransformeerde karma uit het verleden. De moderne astrologie ziet de dalende knoop of drakenstaarten als drager van de onbewuste karmische krachten en patronen uit het verleden die in het leven vaak als destructieve krachten optreden.

Misschien zijn velen bekend met de veelgelaagde Babylonische mythe van Marduk (de zonnegod, die een Perzische Michaëlsfiguur is) die Tiamet doodde (zowel de Moeder als daarna Chaos die wordt afgebeeld in draak/monster gedaante). Dit thema van Michaël en de draak verschijnt in onze westerse christologie als St. Joris die de draak doodt, die een aardse vertegenwoordiger is van Michaël die de draak verslaat in de geestelijke wereld en hem op aarde werpt. Deze grote strijd van Michaël, het zonnewezen, en de draak staat centraal in het begrijpen van onze moderne tijd en in het bijzonder van de taken van het tijdperk van Michaël waarin wij nu leven. Rudolf Steiner beschrijft de grote strijd in de geestelijke rijken tussen Michaël en de drakenkrachten die plaatsvond van 1840 tot 1879, toen Michaël de draak overwon en hem uit het geestelijke rijk naar het aardse rijk wierp. Dit luidde het Michaëltijdperk in van ongeveer 350 jaar in de aardse geschiedenis. Sindsdien vindt de strijd met de draak niet meer plaats in de geestelijke hoogten, maar binnen de mensheid als onze strijd met de draak krachten in onze geestelijke evolutie uit het Christelijk Ego en in vereniging met Michaël, die de kosmische intelligentie beheert. Onze taak met Michaël is de gevallen intelligentie te verlossen en haar weer tot kosmische intelligentie te verheffen via een weg van vergeestelijking van de cognitie, de weg van de antroposofie.

In de hemelen is het sterrenbeeld dat het meest met Michaël wordt geassocieerd Libra, de Weegschaal. Als je naar de dierenriem kijkt, staat Weegschaal tussen de kosmische Sophia/Virgo en de Draak/Scorpio, die Sophia verdedigt tegen de draak die het Kind wil verslinden dat zij baart. Dit beeld komt uit de Openbaring van Johannes. Zo zien we in Weegschaal, het sterrenbeeld van de Herfst, de verbeelding van Michaël, die het zwaard der waarheid en de weegschaal der gerechtigheid vasthoudt, de verdediger van de kosmische intelligentie die in stilte vurig wacht op onze inspanningen om zich te verenigen met de verlossing van de gevallen aardse intelligentie. Dit zijn de sterren waarin de maan staat ten tijde van deze eclips van 16 mei. Hier hebben we één stukje van het grotere plaatje dat we nodig hebben om deze eclips te begrijpen en hoe we die bewust tegemoet kunnen treden als onderdeel van deze Michaël-activiteit. We kunnen verdere beelden van het sterrenbeeld Weegschaal toevoegen om het begrip ervan verder uit te breiden. Weegschaal is het sterrenbeeld van de overgang in de mens in het gebied van de heupen, het rijk van evenwicht, het gebied dat de grens vormt tussen de boven- en ondermens, de overgang naar de lagere wilsmens, het meer onbewuste rijk. In het belang van dit artikel kan het uitgebreide begrip van Weegschaal niet volledig worden ontwikkeld, maar het heeft een rijke geschiedenis in relatie tot Schorpioen en Maagd en draagt ook het beeld van het graf/altaar in zich. Er zou veel gezegd kunnen worden over Weegschaal met betrekking tot de Drempelervaring in de mensheid. Laten we voor nu het beeld van de verduisterde maan vasthouden in de dalende maansknoop, de drakenstaart, de knoop van ongetransformeerd karma uit het verleden, waarvan men kan zeggen dat het potentieel destructieve of verduisterde gedachten en wilsimpulsen uit het onbewuste vrijgeeft. Dit staat in de sterren van Weegschaal, de sterren van Michaël, de sterren van de drempel, het evenwicht dat staat tussen de kosmische intelligentie en de drakenkrachten in het menselijk denken en willen.

Hoe spreekt Rudolf Steiner over eclipsen? In een lezing, Menselijke vragen en kosmische antwoorden, beschrijft hij zowel zons- als maansverduisteringen. Over een maansverduistering zegt hij: *En weer zegt de mens van vandaag bij een maansverduistering slechts: "Nu komt de aarde tussen de zon en de maan; daarom zien wij de schaduw die door de aarde op de maan wordt geworpen." Dat is de natuurkundige verklaring. Maar ook in dit geval wist de oude ingewijde dat achter het fysische feit een geestelijke werkelijkheid schuilging. Hij wist dat wanneer er een maansverduistering is, gedachten door de duisternis naar beneden stromen op de aarde; en dat zulke gedachten een nauwere relatie hebben met het onderbewuste leven dan met het bewuste leven van de mens. De oude ingewijden maakten dikwijls gebruik van een bepaalde gelijkenis wanneer zij tot hun leerlingen spraken. Het is natuurlijk nodig hun woorden in moderne taal te vertalen, maar dit is de kern van wat zij zeiden: "Zieners en dromers gaan graag wandelen bij maanlicht, als de maan vol is. Er zijn echter mensen die de goede gedachten, die uit de kosmos tot hen komen, niet wensen te ontvangen, maar er integendeel op uit zijn om kwade, duivelse gedachten in zich op te nemen. Zulke mensen zullen het moment van een maansverduistering uitkiezen voor hun nachtelijke omzwervingen."*

Hij gaat in dezelfde lezing verder met het beschrijven van deze verduisteringen als noodzakelijk en verschaft door de hogere wezens als "veiligheidskleppen", als een soort noodzakelijke uitlaatklep die helpt de kosmische orde te bewaren.

De andere veiligheidsklep, de maansverduistering, bestaat om de kwade gedachten die in de kosmos aanwezig zijn, toe te laten tot die menselijke wezens die er naar verlangen erdoor bezeten te worden. In dit soort zaken handelen de mensen in de regel niet bij volle bewustzijn, maar de feiten zijn niettemin reëel.

Dus, laten we de verbeelding voor deze eclips verder opbouwen. We hebben nu het beeld van de maansverduistering als het toelaten van kwade gedachten in de kosmos om naar de mens te stromen. We hebben het beeld van de maansknopen en de draak, en deze verduistering vindt plaats in de zuidelijke of dalende knoop, de staart van de draak, die de niet-getransformeerde krachten van karma uit het verleden met zich meedraagt. De maan wordt verduisterd in de sterren van Weegschaal, de sterren van Michaël, de drempel tussen het hogere en lagere in ons. De zon wordt geblokkeerd door de aarde die direct tussen zon en maan doorgaat om de verduistering tot stand te brengen, en staat juist in het begin van de sterren van Stier, het sterrenbeeld van het Woord in zijn macrokosmische aspect. Maar belangrijk voor dit artikel en de eclips is dat de zon conjunct staat in de lengterichting (op 1° afstand) van een ster boven Stier in het sterrenbeeld Perseus (een Michaëlsfiguur). Het is de ster Algol, die oog of voorhoofd van Medusa is. Wij kennen het verhaal van Medusa, een mooie gorgon maagd die een duister wezen werd, met slangen als haar en wier blik zo angstaanjagend was dat zij allen die naar haar keken in steen veranderde. In de Ilias wordt zij beschreven als "het hoofd van de Gorgon, een afschuwelijk gezicht, misvormd en afschuwelijk, en een teken van ellende".

Schilderij van Caravaggio

In de astronomie is Algol een dubbelster, dat wil zeggen twee sterren die om elkaar heen draaien, de ene groter en helderder dan de andere, zodat het lijkt alsof hij aan de hemel "knipogt", dan weer helderder en dan weer donkerder in een cyclus van iets minder dan 3 dagen. Dit wordt ook wel de Knipogende Demon genoemd. De naam Algol komt echter van het Arabische Al Ghul, wat letterlijk onheilbrenger betekent, maar later Demon's Head (Demonenkop) werd genoemd. De Hebreërs kenden het als Rosh ha Satan, het hoofd van Satan. De Chinese naam voor Algol betekende "opgestapelde lijken". En hij wordt ook in verband gebracht met Lilith, de legendarische slechte eerste vrouw van Adam (uit *Star Names: Their Lore and Meaning*, Richard Hinckley Allen, 1889). Door de geschiedenis heen is hij door astrologen gezien als de meest kwaadaardige en gevaarlijke ster aan de hemel, vaak in verband gebracht met geweld, wreedheid en plotselinge dood of moord.

Een laatste interessant element van het verhaal over Medusa is haar associatie met de geboorte van Pegasus. In één verhaal wordt verteld dat zij de moeder van Pegasus was toen zij nog een mooie maagd was. In een andere versie wordt verteld dat door haar onthoofding door Perseus, Pegasus uit haar bloed ontstond. In beide gevallen is er deze fascinerende relatie tussen de blik die alles in steen verandert, misschien een beeld van een soort denken dat de levende gedachte doodt en alles in steen verandert, en de gevleugelde intelligentie van Pegasus. Degenen die een van mijn recente artikelen hebben gelezen, zullen zich het beeld herinneren in de sterren, dat verband houdt met het verhaal van Perseus en Medusa, van Pegasus die oprijst uit het voorhoofd van Andromeda. Dus, in dit complex van sterrenbeelden rond het Perseus verhaal hebben we zowel de ster Algol in het voorhoofd van Medusa, de demonster van vernietiging en geweld die alles in steen verandert, als de ster Alpheratz in het voorhoofd van Andromeda, die ook de navel van Pegasus is, die de nieuwe, gevleugelde intelligentie voorstelt die voortkomt uit de verlorene of "geredde" ziel Andromeda, die bevrijd is van de ketenen van de rots (steen). Dit zijn allemaal krachtige voorstellingen voor ons die in de verhalen van de sterren uit een vroegere intelligentie zijn voortgekomen.

Maar als we nu terugkeren naar deze eclips kunnen we nog een element toevoegen aan de verbeelding die nu bestaat uit de verduisterde maan in de dalende knoop van de drakenstaart, in de sterren van Weegschaal en de zon er recht tegenover, die verduisterd is omdat zij op één lijn staat met de Demonenster van Medusa, Algol.

Het derde element van de titel van dit artikel, "confrontatie met het duistere karma van de wereld" brengt ons ertoe om aan deze lijn van Weegschaal/maan en zon/Algol nog een lijn toe te voegen

die wat men noemt een T-vierkant creëert, wat betekent twee rechte hoeken of vierkantaspecten van 90° naar deze eclips. Saturnus staat precies in een rechte hoek van 90 graden ten opzichte van zowel maan als zon op het moment van de verduistering, en creëert zo de onderste lijn van de T. Dit vierkantaspect is een Marsaspect van oorlog/confrontatie/agressie, evenals materialisme. We zijn in verschillende artikelen diep ingegaan op Saturnus en Mars, maar laten we voor dit artikel kort in herinnering brengen dat Saturnus de drager is van het wereldkarma, de herinnering aan al het verleden en hoe dat moet worden opgenomen. Het is het rijk van de Vaderwil van het Goddelijke Plan voor evolutie waarvan wij zijn afgedwaald, maar waarmee rekening moet worden gehouden, wat het doel is van karma, om ons weer in overeenstemming te brengen met ons hogere plan, zowel wereld- als individueel karma. Dus, op dit precieze moment staan de maan en de aarde en de zon op één lijn in een maansverduistering precies vierkant Saturnus in Steenbok, hetzelfde sterrenbeeld waarin het stond bij de Grote conjunctie van 2020, het sterrenbeeld van inwijding en catharsis. Wanneer men leeft met de ritmes in de hemelen, kunnen dit soort gebaren ontzagwekkend zijn om de taal van de sterren geopenbaard te zien en te horen. Hier hebben we een kosmisch woord, een kosmisch beeld, een kosmische verklaring aan de mensheid. Wij worden door dit woord uitgedaagd: "Kom in het reine met de gevolgen van het verleden, de afdaling in materialisme, de duisternis en vernietiging die het gevolg zijn van ons onvermogen om te ontwaken voor de geestelijke realiteiten!" Dit woord klinkt door in vele manifestaties die duidelijk zichtbaar zijn in onze wereld van vandaag. De tweevoudige demonenster en de verduisterde maan in de sterren van de drempel staan vierkant tegenover elkaar, tegenover het wereldkarma. Zonder antroposofie en de kennis van Michaël en Christus is dit een duistere en gewelddadige configuratie. Echter, met kennis van de aanwezigheid en activiteit van Michaël in onze tijd vanuit de transformerende kracht van Christus, kunnen wij heel bewust deze eclips tegemoet treden met ons nieuwe denken.

Mijn suggestie voor de tijd van deze eclips, wanneer die ook plaatsvindt in uw tijdzone, is om spiritueel bewust te zijn! Stel je gedurende die ongeveer 85 minuten levendig voor hoe Michaël de drakenmachten overwint met de verduisterde maan in Weegschaal en in het beeld van Perseus/Michaël tegenover je die het afgehakte hoofd van Medusa vasthoudt om Andromeda, de menselijke ziel, te redden, zodat het nieuwe denken, de levende gevleugelde intelligentie geboren kan worden. Dit kan leiden tot inspiratie en gekerstende gedachten die de duistere gedachten en wilsimpulsen kunnen ontmoeten die binnenstromen gedurende deze tijd van de eclips. Als dit uit Christus geschiedt, al is het maar door enkelen, heeft het macht over de velen van de duisternis.

In het Evangelie van Johannes, hoofdstukken 15 en 16, spreekt Christus tot zijn discipelen bij het laatste avondmaal over de belofte van de komst van de heilige Geest. Hij spreekt tot hen over het lijden en de aanvallen die zullen komen en hoe Hij hen moet verlaten opdat de Heilige Geest kan komen, dat wil zeggen opdat zij Hem in zichzelf kunnen ervaren en beseffen. Hij spreekt over de taak van de Heilige Geest: "Wanneer Hij komt, zal Hij de mensheid ter verantwoording roepen voor het verval in zondigheid (afscheiding), voor de werking van het hogere wezen van de mens en voor de grote werldscheiding." Hij vervolgt met: "In de wereld heb je veel tegenspoed en verdrukking, maar heb moed, IK BEN heeft de wereld overwonnen."

In deze huidige Paastijd, nu we Hemelvaart en Pinksteren naderen en de tijd van het ontwaken van de Heilige Geest, kunnen we de zekerheid en het vertrouwen uit de Heilige Geest in ons naar de nacht van deze eclips brengen. We kunnen zelfs het 16e hoofdstuk van Johannes lezen en mediteren over het altijd aanwezige werk van Michaël met ons, als we ons deel doen.

Jonathan Hilton
11 mei 2022
www.astrosophy.com